

La adunarea festivă consacrată aniversării Teatrului Tineretului, au participat dramaturgi, regizori, scenografi, actori și critici de teatru, profesori, un numeros public.

Realizările teatrului și sarcinile sale actuale, menirea lui în istoria vie și contemporană a epocii de transformări revoluționare pe care o străbătem s-au regăsit elocvent în călduroasele cuvinte rostite la această adunare de tovarăsa Maria Gheorghe, prim-secretar al Comitetului județean Neamț al P.C.R., de tovarăsa Tamara Dobrin, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, de artista emerită Dina Cocca, președinte al Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale.

Au luat cuvântul Cornel Nicoară, directorul teatrului, actorul Corneliu Dan Borcea, Grigore Creșeleanu, tehnician la Combinatul de fire și fibre sintetice Săvinești, animator al formației teatrale de amatori a combinatului, care beneficiază de un permanent sprijin din partea teatrului.

Teatrului Tineretului din Piatra Neamț i-au fost înmânate Diploma de onoare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și Diploma de onoare a Consiliului Culturii și Educației Socialiste.

În numele participanților la adunarea festivă prilejuită de sărbătorirea a 25 de ani de existență a Teatrului Tineretului din Piatra Neamț a fost adresată o telegramă tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț

Atunci când l-am cunoscut cu adevărat, la el acasă, în 1968 — prin **Omul cel bun din Sicilian** și **Noaptea incursărilor**, realizate la Piatra Neamț de Andrei Șerban — aveam vîrsta pe care o are acum Teatrul Tineretului: 25 de ani. Încerc să mă regăsesc cu ochii minții pe mine, cel de-atunci, atât de risipitor cu tinerețea mea, ce mi se părea sortită să fie eternă, ca să pot nădăjdui a-l înțelege cum trebuie pe acest miraculos, superb și fascinant tinăr de azi, care a împlinit acum 25 de ani și care păstrează și va păstra pentru totdeauna, în ființa lui, toată tinerețea noastră de odinioară.

Cîți dintre noi își vor mai fi amintind cum eram fiecare, cînd am împlinit 25 de ani? Aveam în față o viață, aveam în față o lume, și n-aveam în urmă decît o copilărie și o adolescență din care de-abia ieșisem, dar de care nu ne venea încă a ne despărți cu totul. Și iată că astăzi, copilul și prietenul nostru, al tuturor oamenilor de teatru din România, a împlinit și el 25 de ani. Are și va avea în față o viață, are și va avea în față o lume, dar are în urmă nu doar o copilărie și o adolescență, din care n-ar trebui să iasă de tot niciodată, ci și o adevărată istorie. A crescut într-o zi cit alții într-un an și se poate pe bună dreptate mîndri acum, la cei 25 de ani ai săi, cu realizări exemplare pentru întreaga mișcare teatrală din România. Căci Teatrul Tineretului a reprezentat de la început și reprezintă și astăzi tinerețea de spirit, de simțire și de cutezanță creatoare a întregului teatru românesc și a polarizat în jurul său nu

REPERE

15 septembrie 1958

Se crează secția din Piatra Neamț a Teatrului de Stat din Bacău.

10 octombrie 1958

Premiera spectacolului Violențele lui Scapin de Molière.

1 iulie 1961

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu nr. 357/26 iunie 1961 se înființează Teatrul de Stat din Piatra Neamț.

14 octombrie 1961

Premiera nr. 1 cu spectacolul Secunda 58 de Dorci Dorian.

15 octombrie 1961

Premiera nr. 2 cu spectacolul Băiatul din banca a doua de Alecu Popovici.

1 septembrie 1967

Teatrul de Stat din Piatra Neamț își schimbă titulatura în Teatrul Tineretului din Piatra Neamț.

25

de

ani

de la

înființare

(1961 — 1986)

România. În telegramă se arată, printre altele: „În aceste momente jubiliare, dăm glas nețărmuritei noastre satisfacții pentru faptul că în anii celor mai mărețe îndepliniri din întreaga existență multi-milenară a patriei, pe care cu firească emoție și bucurie o numim Epoca Nicolae Ceaușescu, datorită grijii permanente a partidului și statului, a Dumneavoastră personal, mult iubite și stimată tovarășe Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, cultura și arta au înflorit continuu, promovind cele mai nobile idealuri de libertate și dreptate, de independență și suveranitate ale poporului nostru, contribuind în mod susținut la lărgirea orizontului de cunoaștere și la dezvoltarea multilaterală a personalității umane”.

La spectacolul festiv, așteptat cu un viu interes, și-au dat concursul, pe lângă actorii de azi ai teatrului, o serie dintre actorii de odinioară ai acestei scene, între care Traian Stănescu, Ana Ciontea, Athena Demetriad, Anca Bejenaru, Nae Gh. Mazilu, Mitică Popescu (secondat de Anda Călugăreanu), Dragoș Păslaru, Eugen Cristian Motriuc, Gheorghe Dănilă, Simona Măicănescu, Horațiu Mălăele, Theodor Danetti, Boris Petroff, Victor Radovici, Alexandru Lazăr, Răzvan Ionescu, Catrinel Paraschivescu, Constantin Cojocaru, Virginia Rogin, Ioana Ene, Nina Zănescu.

DATE STATISTICE

188 premiere, dintre care 129 piese românești, 24 titluri clasice din literatura universală, și 33 din dramaturgia contemporană a lumii
6.587 spectacole

2.255.000 spectatori

PALMARES

Marele premiu pentru cel mai bun spectacol al anului

Festivalul național de teatru, 1965
— Nu sînt Turnul Eiffel de Ecaterina Oproiu

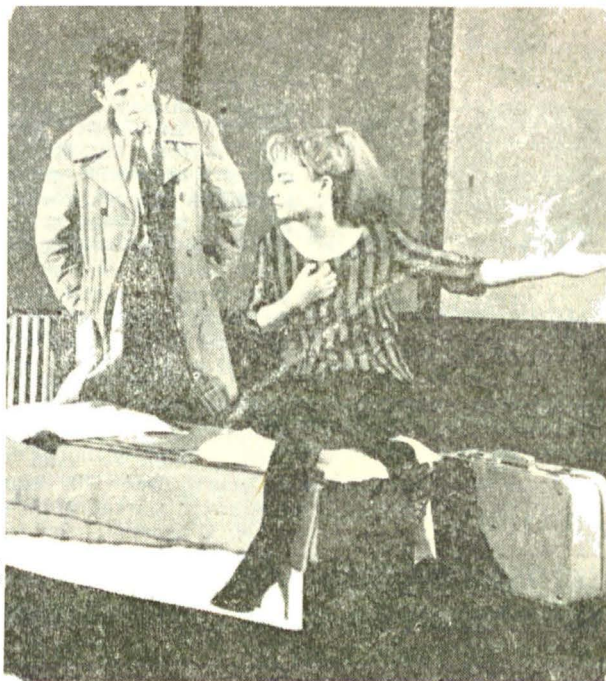
Festivalul Teatrului pentru tineret, 1975 — Matca de Marin Sorescu

1976 — Slugă la doi stăpîni de Carlo Goldoni

A.T.M., 1984 — Piticul din grădina de vară de D. R. Popescu

doar cele mai hărăzite forțe ale gândirii teatrale și cele mai calde și mai statornice inimi, care, oriunde s-ar afla, în orice alt teatru, continuă să însuflească și să impună miracolul de la Piatra Neamț. Nici un alt teatru, în acești ultimi 25 de ani, nu a lansat și consacrat mai mulți actori, scenografi și regizori importanți pentru istoria teatrului românesc, și nu sînt prea multe teatre care să fi produs în 25 de ani atîtea spectacole importante pentru istoria teatrului românesc, după cum nici un alt teatru n-a fost mai generos cu tinerii pe care i-a primit, nu pentru a-i dădăci la nesfîșit, ci pentru a le da aripi și a-i înscrie pe orbita acestei istorii a teatrului românesc. Desigur, s-ar putea spune că, procedînd astfel, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț n-a făcut altceva decît să-și respecte statutul și să-și onoreze firma, ba încă și cu unele inerente sau inevitabile disonanțe, acalmii sau stagnării. Însă n-ar strica să ne reamintim și faptul că inițiativa primei reuniuni de cultură teatrală specializată, dintre cele atît de numeroase azi și atît de benefice pentru evoluția teatrului nostru contemporan, i-a aparținut, în 1969, tot Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, reuniune stînd încă de pe atunci sub semnul responsabilității formative a actului de cultură teatrală. A fost și acesta un început rodnic și se cuvine să i-l recunoaștem teatrului care s-a preocupat atît de rodnic de conștientizarea și sintetizarea teoretică a experienței sale artistice, facilitînd totodată un curs al cercetării în-

Virgil Ogășanu și Eugenia Dragomirescu în „Nu sînt Turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu

Scenă din „Omul cel bun din Si-Ciuan” de Bertolt Brecht

Scenă din „Afară-i vopsit gardu’, înăuntru-i leopardu” de Alecu Popovici

Ion Muscă, Cornel Nicoară și Florin Măcelaru în „Nevestele vesele din Windsor” de Shakespeare

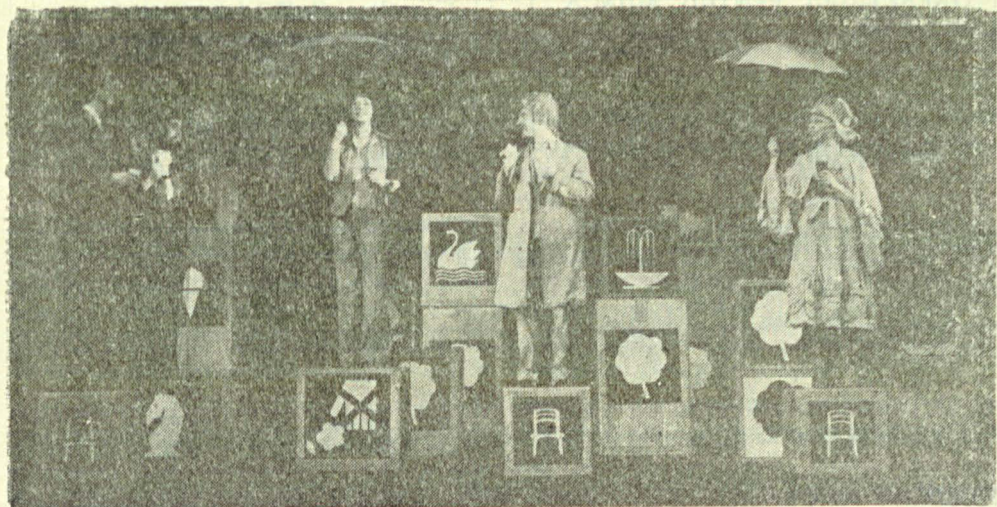
Scenă din „Harap Alb”, dramatizare de Zoe Anghel Stanca după Ion Creangă

Anda Călugăreanu și Mitică Poșescu evoluând în spectacolul aniversar

Scenă din „Somnoroasa aventură” de Teodor Mazilu

**FESTIVALUL SPECTACOLELOR
DE TEATRU PENTRU TINERET
ȘI COPII**

Ediția I 24 iunie — 1 iulie 1969
Simpozionul: TEATRUL ȘI TINERETUL

Ediția a II-a 7 — 14 iunie 1971
Simpozionul: TEATRUL CONTEMPORAN — TINERET — ȘCOALA

Ediția a III-a: 7 — 14 iunie 1973
Simpozionul: TEATRUL PENTRU TINERET ȘI PROBLEMATICA TINERETULUI CONTEMPORAN

Ediția a IV-a 9 — 16 iunie 1975
Simpozionul: TEATRUL ȘI EDUCAȚIA REVOLUȚIONARĂ A TINERETULUI

Ediția a V-a 27 oct. — 2 nov. 1977
Simpozionul: RESPONSABILITATEA POLITICĂ ȘI ESTETICĂ A DEBUTULUI ÎN TEATRU

Ediția a VI-a: 24 oct. — 1 nov. 1981
Simpozionul: TEATRUL ȘI ASPIRAȚIILE REVOLUȚIONARE ALE TINEREI GENERAȚII

Ediția a VII-a (*Gala spectacolelor de teatru pentru tineret*): 11 — 18 nov. 1985.

Simpozionul: ROLUL TEATRULUI ÎN FORMAREA ȘI EDUCAREA TINERETULUI PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

TURNÉE PESTE HOTARE

1967: FESTIVALUL DE TEATRU PENTRU COPII

Nürnberg — R. F. Germania
Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu' de Alecu Popovici

SĂPTĂMÎNA TEATRELOR PENTRU COPII

München — R. F. Germania
Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu' de Alecu Popovici

1968: BIENALA DE LA VENETIA — Italia

Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu' de Alecu Popovici
Vrăjitorul din Oz de Eduard Covali și Paul Findrihan după Frank Baum

1971 FESTIVALUL POPOARELOR

San Marino — Republica San Marino

Harap Alb de Zoe Anghel Stanca după Ion Creangă

1972: TURNEU OFICIAL

Copenhaga, Aarhus, Aalborg, Holstebro, Taastrup, Hillerød — Danemarca

Harap Alb de Zoe Anghel Stanca după Ion Creangă

1973 FESTIVALUL INTERNAȚIONAL PENTRU COPII, ediția a XIII-a

Sibenik — R. S. F. Jugoslavia

Harap Alb de Zoe Anghel Stanca după Ion Creangă

1977: FESTIVALUL MONDIAL DE TEATRU

Nancy — Franța
Tinerete fără bătrînețe de Eduard Covali, după Petre Ispirescu

terdisciplinare a raporturilor teatrului cu publicul său.

Să nu uităm apoi că în Piatra Neamț a funcționat în toți acești ani un puternic centru cultural, tot prin existența acestui teatru, care a avut darul de a aduna în jurul său remarcabile energii spirituale, creștând totodată un minunat public de teatru, de artă în general. În fine, reprezentându-ne de fiecare dată cu cinstite peste hotare, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț a fost un mesager de frunte al teatrului românesc și al spiritualității noastre specifice, făcându-ne mai bine cunoscute în lume firea și omenia, dorința de pace și prietenie cu toate celelalte popoare.

Sînt, toate acestea, suficiente merite și destule motive pentru ca sărbătorirea celor 25 de ani ai Teatrului Tineretului să fi fost resimțită ca o veritabilă sărbătoare a teatrului românesc și a tinereții lui spirituale, angajate să ducă mai departe făclia de gînd și de simțire a înaintașilor.

PREMII „PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL LA FESTIVALUL DE TEATRU PENTRU TINERET ȘI COPII”

1967 — Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu' de *Alecu Popovici*

1969 — Cronică personală a lui Laonic de *Paul Cornel Chitic*

1971 — Harap Alb, dramatizare de *Zoe Anghel Stanca*, după *Ion Creangă*

1973 — Inimă rece de *Eduard Covali* după *W. Hauff*

1977 — Muntele de *D. R. Popescu*

1980 — Cuibul de *Tudor Popescu*

1983 — Jucăria de vorbe după *Tudor Arghezi*

1985 — R.U.R. de *Karel Čapek*

Pentru întreaga sa activitate, pentru contribuția adusă la educația tineretului, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist a acordat Teatrului Tineretului, de cinci ori, Diploma sa de onoare: în 1969, 1971, 1972, 1981, 1986.

DEBUTURI LA TEATRUL TINERETULUI

DRAMATURGI

Alecu Popovici — Băiatul din banca a doua (1961)

Ecaterina Oproiu — Nu sînt Turnul Eiffel (1965)

Eduard Covali și Paul Findrihan — Vrăjitorul din Oz (1968)

Paul Cornel Chitic — Cronică personală a lui Laonic (1969)

Ion D. Sirbu — Arca bunei speranțe (1970)

Mircea Florian — Nastratin Hogeia (1973)

Constantin Munteanu — Valea risului (1974)

REGIZORI

Cornel Todea — Domnișoara Nastasia (1961)

Andrei Șerban — Arden din Kent (1965)

Alexa Visarion — Năpasta (1970)

Silviu Purcărete — Romeo și Julieta (1974)

Marin Sorescu — Matca (1975)

Victor Ioan Frunză — Dragonul (1981)

Laurențiu Ulici — Muștele (1982)

spre propășirea unei nații care a văzut întotdeauna în teatrul ei național un simbol al dăinuirii și unității, al cultivării limbii române, aceeași pentru toți românii. Fie ca această făclie să dăinuie în veac și în veacul veacurilor, fie ca slujitorii ei, mereu alții, să rămână mereu tineri, fie ca basmul acesta adevărat de la Piatra, al tinereții fără bătrînețe și al vieții fără de moarte, să poată fi trăit de fiecare generație, măcar altă dată ne-am putut învrednici să-l trăim noi.

Victor PARHON